

Keld Albrechtsen (EL):

Fru Helle Degn indledte debatten med en påstand om, at Enhedslisten og SF låner deres stemmer ud til at støtte nationalistiske strømninger. Jeg ved ikke, om fru Helle Degn er klar over, hvad det var, hun sagde, om hun selv ved, hvad det er for nationalistiske strømninger, hun snakker om.

Jeg kan i hvert fald oplyse, at når vi stemmer imod NATO-udvidelsen, er det, fordi vi har påpeget og konkret undersøgt, også gennem besøg i Rusland, at netop NATO-udvidelsen er den beslutning, som vil fremkalde en nationalistisk reaktion i mange kredse i Rusland, og vi har faktisk forsøgt at råbe det danske Socialdemokrati op og gjort forsøg på at få det danske Socialdemokrati til at se faren ved det oprustningsskridt, som nu indledes, og som netop er det skridt, som vil fremkalde nationalisme i Rusland – en nationalisme, som fru Helle Degn jo formentlig godt er klar over allerede i dag står alt for stærkt i det russiske samfund på flere forskellige fløje.

Det, der skabes nu med den beslutning, som et stort flertal i Folketinget om lidt vil træffe, er begyndelsen til en ny deling af Europa, som kan føre os ud i en ny kold krig. Og allerede nu startes igen oprustningen. Ikke engang et årti kunne vi få med nedrustning. Nu begynder oprustningen igen.

Der ligger i sagen i udvalget besvarelser vedrørende omkostningerne. Det viser sig, at Danmark skal betale 420 mio. kr. til dette her, og så viser det sig derudover, at man diskret har undladt at medregne de meget betydelige oprustningsudgifter, som skal bæres alene af Polen, Tjekkiet og Ungarn, som nu skal iværksætte et almindeligt våbenindkøb og altså bidrage til, at den vestlige våbenindustri igen kan få gang i hjulene. Det er jo også et af motiverne bag denne beslutning, det er våbenindustriens interesser. Smagfuldt er det bestemt ikke.

Jeg vil i den sammenhæng gerne spørge forsvarsministeren, om forsvarsministeren er enig med Det Konservative Folkeparti, der ifølge Politiken vil have, at disse nye oprustningsudgifter, disse 420 mio. kr., skal lægges oven i det eksisterende forsvarsbudget, så man på den måde konkret kan vise, at det, man er i gang med, er altså en oprustning. Det er jo rene ord for pengene fra konservativ side, sådan som det er refereret i Politiken. Men man kunne jo godt have den mistanke, at forsvarsministeren i vir-

keligheden også ser det her som en bekvem mulighed for at få listet lidt flere midler ind under sit ressortområde.

Under alle omstændigheder er det en historisk fejltagelse, man nu er ved at begå, og man har endda fra dansk side, fra flertallet her i Folketingets side valgt at ville gøre dette til en særlig dansk mærkesag. Det skal huskes i historien. Når bøgerne engang skal skrives om denne fejltagelse, så skal det huskes, at det danske Folketing var det parlament, der som det første gik ud og viste vejen. Det var det parlament, der udstak kursen for alle de andre, så de kunne følge efter ud i en ny bølge af oprustning, ud i en ny deling af Europa.

Udenrigsministeren (Niels Helveg Petersen):

Den 16. december 1997 underskrev jeg i Bruxelles på Danmarks vegne under ratifikationsforbehold 3 protokoller om Polens, om Tjekkiet og Ungarns tiltrædelse af Den Nordatlantiske Traktat. I dag, kun 7 uger senere, kan Folketinget så afslutte den politiske del af den danske ratifikationsprocedure; dermed bliver Danmark det første land, der ratificerer. Det er der grund til at være tilfreds med. Det er i god tråd med den aktive linje, som regeringen førte i forhandlingerne om NATO's udvidelse. Den hurtige ratifikation er et signal om, at vi tillægger udvidelsen stor betydning, og det er et signal, som vil blive opfanget og værdsat af de tre nye medlemslande, og det vil også blive bemærket i USA, hvor der fra nogle sider har været sat spørgsmålstegn ved europæernes engagement.

Udvidelsen er historisk. Den bryder med Europas deling. I Madrid blev det slået fast, at NATO's dør skal forblive åben for andre central- og østeuropæiske lande. Udvidelsen fortsætter. De første er ikke de sidste. Vi arbejder fra dansk side på at fastholde den åbne dørs politik. Det sker bl.a. gennem den intensiverede dialog med interesserede partnerlande om udvidelsesspørgsmål. Samtidig bliver samarbejdet med partnerlandene stadig tættere, og det sker både i det styrkede Pfp-samarbejde og i det nyetablerede euroatlantiske partnerskabsråd, hvor også Rusland er med.

Ruslands samarbejde med NATO har aldrig været stærkere. NATO-Rusland-Rådet, hvor alle NATO-landene deltager, og hvor Rusland deltager, sikrer Ruslands rolle i den europæiske sikkerhedsarkitektur. Sikkerheden i Europa skabes med Rusland, ikke mod Rusland.